

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7.

Telefon-szám: 119.

Hirdetések és előfizetési pénzek a kiadóhivatalba küldendők.

Felolvasó szerkesztő és kiadótulajdonos:

FÉNYES LÁSZLÓ.

Előfizetési árak:

Egy évre 10 Kor. — Fél évre 8 Kor. — Negyedévre 4 Kor.

Egyes szám ára 10 fillár.

A lap megjelenik: Hétfőn, szerdán és szombaton, este 6 órakor

Pünkösdi multság.

Elő jövőnek pedig a tüzes — szemű dámák és kitömött sólymok madarak, a mire lón nagy fényesség és multság.

Álmélkodnak vala az emberek e nagy készülteken és igen nagyon vihogának, kiáltozván maguk közt és a környült vára-köz sokaságának: néztek emberek a mi dicsőségünket és a mi fényességünket — jegyek előre várható Patkiz Lujza dohány-társaságában, valamint előadás napján a Tattersall pénzáránál.

Nagy a riadalom Magyarországon Pünkösöd szent ünnepére. A Kossuth Lajos-utcai őr kaszinótól a sáorberki olvasókörig, az emberekben csak egy érzés, egy gondolat uralkodik: mily boldogság a kiválasztottak közt lehetni s a pünkösdi nemzeti lovasjátékban részt vehetni. A ki ott részt vesz: az ur, az a felső tízezer közé tartozik; a ki nézi és látja, az a világlágban él, a többi a mob...

A tartarus emeticus és a rézgáliczkő jöföle gyomor-ideg izgató szerek, de hatásuk eltörpül a mellett az érzés mellett, a mely erőtt kell hogy vegyen minden gondolkodón, látván azt a fejszített lovasjátéki lázait és alázatos törleszkedést, a mit az emberek véghez visznek.

És a tekintetes sajtó, a demokrata világhatalom. Publicistáink tollukat tinta helyett abba a suviczkba mártják, a melylyel a lovas ur csizmáit pucozvatják ki. Az a boldogabb, aki nagyobb tud lódi-tani az epithetonokon, a melyek a lovasjátékot, a nemzeti dicsőség újíteremtésé-

nek, a lovasjátékot rendezőket pedig má sodik honalapítóknak kiáltják ki.

Boldog-lesz hát már most a magyar, mondhatnak szabadon változtatva a kurucz brigád asztaltársaság és a Szemere-istálló tulajdonosának mondását. Mert bizony ugy áll a dolog, hogy az Ausztriával kötendő kiegyezés sorsa iránt századrésznyi akkora érdeklődés nincsen az országban, mint a kitömött sólymok iránt. És, biztosak lehetünk benne, csak az előbbi nem fog sikerülni, a kitömött sólymok látványossága: igen. Hogy ne volna hát boldog a magyar, leghebb kívánsága teljesülvén. Mondják, hogy a kiegyezési tárgyalásokhoz szükséges képviselőházi bizottságokat hetek óta nem lehet összehozni, mindenki lovasjatszik.

Azt hirdetik, hogy ez a Mátyás korabeli lovasjáték közelebb hozza az udvart a nemzet szívéhez és hogy a főherczegnek és főherczegnek megszeretvén benűniket a magyar nemzetnek kiszámíthatlan haszna lesz a nemzeti lovasjátékból.

Csodálom, hogy az uralkodóház megsértéséért be nem perik ezeket az embereket. Ki meri azt feltételezni, a dicsőségesen uralkodó Habsburg-ház tagjairól, hogy észbeli okok, a magyar nemzet hazaszeretete, királyhűsége, aldozatkészsége és a magyar törvények iránt való respekta nem tudná az uralkodóház tagjait a magyar nemzethez vonzani, hanem a kitömött sólymok és a bársonyba öltöztetett vén trombitás lovak: igen?

És feltéve, de meg nem engedve azt, hogy a törvény és a nemzet számtalanszor kimutató kvalitási nem bírnák az uralkodóház tagjait magukhoz vonzani, ez a

kitömött sólyom bizony nem az uralkodóház tagjait, hanem a magyar főuri családokat fogja az orruknál fogva Bécsbe vezetni. A mint már sokszor láttuk. A kegyes szó, a melyből ilyen sugárzik ki a büszke arisztokratára, lehetetlen, hogy meg ne hajlítsa derekukat, ha van még, a ki egyenesen tartotta.

Bizony mondom, Pünkösöd szent ünnepén nem a tüzes nyelvek szállnak reánk, de a tüzes istennyila ütött belénk ettől a kitömött sólymaszáttól.

Kereskedők mozgalma.

— A vasárnapi zárás. —

Mindig erősebbek lesznek a hullámok, melyet a „Kereskedő Ifjak Egyesülete” indított a vasárnapi zárás ügyében; hordják az érdekeket az aláírt gyűjő iveket üzletfél-üzletre, csak azok nem mozdulnak, a kiket tulajdonképpen a legjobban kellene hogy érdekeljen alkalmazottak sorsa, a kereskedések tulajdonosai: a főnökök.

Nyugodtan nézi a „Kiskereskedők köre” a „Kereskedő Ifjak” meddő vállalkozását. Mert medlőnek mondható az egész mozgalom addig, míg a főnökök egysége, a „kereskedelmi csarnok” és a „kiskereskedők köre” egész befolyásával támogatni nem fogja a mozgalmat és saját hatáskörében nem fogja terjesztetni a vasárnapi egész napi munkaszünet szükségességének eszméjét.

Módkunkban állt a kereskedőkhoz szétküldött körlevelet betekinteni, a melynek a szövege a következő:

— Nyilatkozat.

Alulírott ezenlét kötelezem magam, miszerint 1902. június hó 1-től kezdve egész

TÁRCSA.

Kényes kérdés.

Megtették a legszigorubb intézkedéseket, hogy Uszokvics családi titka a házól valóhogy ki ne szivárogon az utcára. A családés egy részét eleresztették színházba óreusiba, a másik pedig zár alatt áll a konyhában. Ki van adva a parancs, hogy senkit se fogadnak. Az ezredes-nagybácsi felesége és nővére, meg a nevelőnő, bár be vannak avatva a titokba, ugy tesznek, mintha semmit sem tudnának; ott úlnak az előtérben és sem a szalonban, sem a nagy fogadóteremben nem mutatkoznak.

Uszokvics Szása, egy körülbelül 25 éves fiatal ember, a ki minit az egész pártatvar koleszként, már, régen megöröközt, a védője, anyai részéről való nagy bátyja, a jóságos Markovics Iván tudasára, nyugodtan ül a teremben, a kis fülkobe vezetőjü közelebe és készülődik az őszinte, nyilt vallomástételre.

Ott benn a fülkében folyik a családi tanács. Nagyon kényes és kellemetlen dolozott beszélgetnek. Arról van szó, hogy Uszokvics Szása valamelyik bankházhoz lauis váltott nyugtót be, mely három nappal azótt lejárt, s most két apai részéről való nagybátyja és Markovics Iván, az anyai részéről való nagybácsi azon tanakodnak, vajon kifizesék-e a váltót és így megmentsék a család becsületét, vagy pedig mossak kezököt és átadják az ügyet az igazságszolgáltatásnak?

Nem érdekelt emberek előtt az ilyen kérdések nagyon egyzserűeknek látszanak, de azokra néve, a kiket ilyen csapás ér, a kérdés komoly megoldása rendkívül nehéz. A nagybácsi már régóta tárgyalnak, de azért a

kérdés még egy lépéssel sem jutott közelebb a megoldáshoz.

— Uraim! — szól az ezredes nagybácsi, és hangjából kierzik a kimerültség és a keserűség.

— Uraim! — Ki mondja azt, hogy a családi becsület pusztá előlét? En ezt épen-séggel nem állítom. En csak övöm önököt a fonak állásponttól, és rámutatok egy megbocsátáhatatlan hiba lehetőségére! Egy lehetőség ez nem értes-e? Hiszen nem kinnai nyelven, hanem oroszán beszéltek.

Galambom, hiszen értjük mi, — jelenti ki rövidesen Markovics Iván.

Már hogy értenék, mikor azt állítják hogy én tagadom a családi becsületet? Ismétlen még egyzser, hogy a helytelenül felfogott családi becsület az előlét. A helytelenül felfogott! Lam ez az, a mit én mondok. Bármilyen nevezendő okból leplezni és büntetlenül harogni egy gazembert, bárki legyen is az, ez törvényellenes, és tisztességes emberhez nem méltó, ez — nem a családi becsület megmentése, hanem nyárspolgáris gyáváság! Vegyük példát a hadsereget! — A hadsereg becsülete mi reánk néve drágább minden más becsületnél, de azért mi nem leplezzük büntes tagjainkat, hanem megbüntettjük őket! Ez az talán bizony esorbát éjt a hadsereg becsületén? Ellenkezőleg.

A másik apai részéről való nagybácsi, a kinasztár hivatalnok, hallgatag, korlatolt és eszes ember, hullgat, vagy pedig kizárólag csak arról beszél, hogy mi eseten az Uszokvics család belekerül a lapokba; az ó véleménye szerint a dolgot mindjárt kezdetben el kell fojtani s nem szabad nyilvánosságra hozni; de a lapokra való hivatkozáson kívül, semmi egyébbel nem indokolja véleményét.

Az anyai részéről való nagybácsi, a jóságos Markovics Iván folyókonyan, de halkán és reszkető hangon beszél. Azzal kezdi, hogy a fiatalágnak is megvannak a maga jogai és sajátága a lelkesedésig. Ki nem volt közülünk fiatal, és ki nem lelkesedett? Nem is szólvá a közönséges halandókról, meg a nagy elmék is, fiatal korukban nem kerültek el a lelkesedést, s a hibákat. Vegyük például nagy irók életrajzait. Vajon ki az közülök, a ki fiatal korában nem játszott, nem ivott, és nem vonta magára az egészségesen gondolkodó emberek haragját? Ha Szása lelkesedése bünye lyukadt ki, figyelembe kell venni, hogy ő, csaknem semmiféle nevelésben nem részesült; a gymnasium otodik osztályából kizárták. Korai gyermekkorában elvesztette szüleit, s így legzengebő éveiben meg volt fosztva a felügyeletől és a jó erkölcsi befolyástól. Ó ideges, könnyen felhevülő ember, a ki elvesztette lábait alól a talajt, és a mi fő, nélkülözti a boldogságot. Barha hibás is, minden körülmények közt megérdemli a részvevő lelkek elnézését és részvétét. Mindenesetre meg kell őt büntetni, bár már megbüntethető lelkismeret és ama gyűrtelnek által, a melyeken most, rokoni titkétót várva, keresztül megy. A hadsereggel való összehasonlítás, melyet az ezredes tett, igen szép és becsületre váltik fényes emlének; a polgári érzésre való hivatkozás lelke nemességéről tanuskodik, de nem szabad elfelejteni, hogy minden egyes egyénben, a polgár szorosan össze van forrva a keresztény emberrel...

— Vajon megörsztjük-e avval a polgári kötelességgel, — kiált fel Markovics Iván lelkesen, — ha a helyett, hogy a fiatal büntető megbüntetőnk, sögdökezt nyujtunk neki?

Aután beszél Markovics Iván a családi becsületéről. Neki magának nincs szerencséje az

levelet hagyott hátra apósának *Filótás* Györgynek, kérve, hogy két gyermekét ne hagyja el. A szerencsétlen a község nagy részétve mellett temeték.

— **Az orvos halála.** Csütörtökön váratlan haláleset híre kellett részvételjes föltűnést a városban. Dr. *Rédei József*, még a régi világból való chirurgus, egykor városi kerületi orvos, betegálgatás közben a Malom-utca 51. számú ház előtt hirtelen összeesett és meghalt. A magánosan élő orvos egyetlen lényt szerette igazán: hűséges vadászutóját, „*Prosákát*”, a melyet az uton egy házához ké megátmadott. Rédei segítségére ment kedvezne vizsgálójának s a vérmes orzattal az izgalomtól, — mint azt a boncolás kiderítette — szívszállódás érte.

Alig torjód híre a halálesetnek a városban, ebéd után azt jelentették a rendőrségen, hogy Rédei családja: *Sáveges Juli megmérgezte magát s a há kutya a „Proska” pedig kimúlt.* Sáveges Juli a Szt.-György kózkórházba szállították, a hol minden magához tért, elfáradt, hogy gazdájá már régebben megfogadtatta vele, hogy ha meghalna: kutyáját megmérgezi. E célból át is adott neki két styechnin-capsulát. A családleány fogadást beváltotta s mint hogy maga is nagyon szerette a gazdáját s különben is egészségétlen idegenségre követeztében már többször öngyilkosságot kísérelt meg: az egyik styechnin adagot maga vette be. Am de nem bízott hatásában s hogy annál biztosabban meghaljon: még morfium oldatot is ivott. Ez volt a szerencseje, mert a morfium éppen mentőszere a styechnin megérzésénél. A családleány már jobban is van. Rédei tegnap temették el a város költészen a s orvosszövetség még csak egy gyszajlentés kiadását sem tartotta érdemesnek.

— **Mulatság.** Az Első Palotavárosi Magyar Asztaltársaság f. hó 18-án Pünkösöd első ünnepén a Badat-utú Szarvas-vendéglőben zártkörű táncestélyt tart.

— **A felbérlet boszu.** Csunya merényletl ad hírt bieskei levelezők, a mely merényletnek értelmi szerzővel összetelt eszméi bizonyíték után, nem nélkül tisztába jött. Ismeretes ugyanis, hogy a „*Bieskei Gazdasági Takarékpénztár*” a napokban vezetette el sajátos perst *Wechsler Gyula* ellen, a ki a fivőrosban megjelenő „*Takarékpénztári Közlöny*”-ben annak idején leleplezte a néppárti pénzügytelnek, a betevő kis gazdák pénzével üzött önös czelu üzelmét. Természetes, hogy *Wechsler* felmentése — állításait behonyzítván — egyttal er-

kösi elítélése a „*Bieskei Gazdasági Takarékpénztár*” vezetőségének, a mely tohetetlen dühében gondolhatott csak arra az inkorrekt megtorlásra, a melyet csütörtökön végre is hajtott. *Wechsler* ugyanis Budapestről Bieskére érkezett valamely magán ügyében s visszautatva előtt a vasuti vendéglőben ebédelt. Hátalult az ajtónak, a mikor arról az oldalról valódi gyors srgyműtatóban néhány ököcsapást mert rá. Mire *Wechsler* ámulatból magához tért s felugrott, hogy a merénylet torkon ragadja, ez már az ajtónál volt s az ott készen álló *kerékparja* ugorva hirtelen eltűnt. Minde az nehány pillanat műve volt. Tokitelme véve, hogy a merénylet, a mint hátulról *Wechsler* megtűnti tudta: szolja kínözési ember volt, valamint hogy a *vendéglő tulajdonosa igazgató választmányi tag* a „*Bieskei Gazdasági Takarékpénztár*” nál s ez a vendéglőben, illetve felesége s holyan sem akarták ismerni a merénylet és végül, hogy *Wechsler*nek semmiféle haragosa a községben a *Gömler* Károlyokon kívül ninesen, azt kell következtetni, hogy a merénylet a gazdasági takarékpénztár szolgálja volt. A nyomozás ilyen irányban is folyik. Hogy a vizsgálat tényből bizonyíték tud-e szerezni a bűnös kitért íránt, azt nem tudjuk, de hogy minden jó izásti ember általános gazdasági takarékpénztár vezetőt őr, az bizonyos. Orvul, feljutóval támadni a jogos és igazolt ellentétre, ez talán még sem a helyes eljárás.

— **Halalozás.** Súlyos csapás érte *Leopold* Lajos fejérmegyei orvost. Édes atyja *Leopold* Károly 77 éves korában Szegárdton meghalt. Előkelő rokonság gyászolja elhunytát.

— **Két mulatság.** Két nagyszabású mulatságban lesz része Székesfehérvár községének a nyári leköszönés előtt. Az egyik most május *16-ánokony Növegytel koronás estélye virág-ünnepélye*, a mely az előjelből itölve rendkívül sikerűtnek s a melyről már hírt adtunk.

A másik a *kereskedelmi akadémiá* meggyesülete és épületének alapja javára lesz június 29-án, szentén a Polgári Lövölde helyiségében. Az idén ezt a mulatságot jóval nagyobb szabású keretekben tervezik, mint az előző években volt s éppen ezért a tanári kar, *óban dr. Faludi Miksa igazgatóval* illetve *Kunos* Karoly tanár, rendező bizottsági elnökkel részt, vesz az ifjúsággal együtt a rendezésben. A rendező bizottság első sorban is megkérült nyert *sorsjegyek kibocsátására* s azok már meg is jelenek. Egy-egy sorsjegy ára 50 fillér s mintegy hatvan nyeremény lesz. A főnyerevény egy 300 K. értékű remek ezüst tálcza a mely *Eisenbarth*-féle óráis üzlet kinkatában pünkösöd után látható is lesz. A második nyerevény egy ezüst gyümöletáró, a harmadik értékes, ezüst ezert-elajátó, a negyedik pedig ezüst tésze. Ezen kívül pedig még 56 darab nyerevény. A sorszhuzás a mulatság napján, lesz a magát az ünnepszeg programját most dolgozzák ki. Leg-

érdekesebb szám abból az *első sakkverseny*. Középkori, rokókkó vagy más jelzében lesznek a figurák, lehetőleg mindannyian hólygek, a kinek a fején való dísz jelz, hogy futár-e, bástya-e, vagy mi más. A paraszok egyforma öltözött kisasszonyokk lennének. A terem, vagy sakk-terület középkorra beosztva, mindenki a maga helyén áll, mikor megkezdődik a játszama s a sakkoköz dírijárak a figurákat. Amolyan sakk-coroussel lesz ez, ha akad elég résztvevő. A rendezőség gondoskodik, hogy sokba ne kerüljön a dolog. Lesz azoknálí ladv-tannis verseny, bicskíj verseny, túzijárak, mindez a katonazsaker hangversenya kíséretében, végül pedig tánc.

— **Vívó tanfolyam.** *Lovas* (Röszyer) Gyula jónévi fővárosi vívómester 3 hónapos vívó kurzust akar létesíteni a városban, e hó 20-tól kezdődőleg. A vívómester a „*Magyar Király*” szállóban lakik.

— **Panaszkönyv.** A következő, figyelemre méltó felszólalást vetük:

Tökintetes szerkesztő ur!

Ismerve t. szerkesztő ur lapjának szellemét, a mely mindig a községnek összesének érdekében sikra szállni kész, kérem panaszomnak b. lapjától térd engedel. Mult vasárnap én is unokahagom Szombathelyre, feleségem Veszprémben utaztam.

A helybeli személypénztárnál 3 II. oszt. jegyet kértam, kerőt Szombathelyre, a Veszprémben, ezt a valóban igen egyszerű és szerény kérelmetek a hivataloskodó pénztárnok nagyon zokon vette, a legdurvább hangon roám rivalt, hogy miért szedem én össze az összes utasok pénzét jegyváltásra.

Híába volt tiltakozásom, hogy a jegyek nekem szűkségek, a pénztárnok ur csak dúllingótt tovább az ablakon valószággal ki dobálva a jegyeket.

Panaszával étem az álló más főnökségnél, szem és tiltatásom hivatkozva — de ennek nevére a főnökség nem volt kíváncsi — azért mégis kegyesen megígérte, hogy ha *előadásom a valószággal megfelel*, a pénztárnokot megfogja dorgálni.

Ilyen feltételek elintézésében, kellő vizsgálat nélkül nem nyugsom meg, az ügyet az igazgatóságához terjesztettem fel.

A nyilvánosságára csak azért hozom, mert úgy tudom, hogy ez a pénztárnok ur a gorum-bizottságot az utazó községgel sporteszerűen üz, s igen sokan vannak, a kik azt halgatagon túrták, bele nyugodva a változatlanlábba. Talán a nyilvánosság által mégis ürthető általadotok lehet teremteni.

Székesfehérvár, 1902. május 16.

Kész tisztelettel

Balog Lipót.

vegvelő. Szasa nem néz se a hivatalnokra, se az ezredesre; egyszerre elszorul a szíve és megszólal a lelkiismerete. Nyugtalanul néz *Markovics Ivánra* és mormogja:

— Én fizelek . . . átadom . . .

— Mit reméltél te, mikor a váltót hamisítottad? — szólal meg az érezes hang.

— Én . . . *Chandrukov* megígérte nekem ebben az időben, hogy át kölösem.

Egyebet semmit se tud mondani Szasa. Kitép a fülkéből s megnéi lelt a székre az ajtó mellé. Legszivesebben eltávozott volna tüstént egészen, de szorongatja a gyűlölet, és retentelenen szerelők leborulni az ezredes, és valami valamit mondani neki. Ott ül és tűnődik, vajon mi hatalmasat és nyomtatékosat mondhatna a gyűlölt nagybátyjának, de ebben a pillanatban a terem ajtajában árnyékba burkolva megjelenik egy női alak. Ez az ezredes-nagybácsi felesége. Odantit magához Szasát, és kezét törletve, sirva így szól:

— *Alexandre*, én tudom, hogy én engem nem szeret, de . . . hallgasson meg. Kedvesem . . . hogy eshetett ez igen? Lám ez rettenetes, ez borzasztó! Az Isten szerelmét, kérje meg őket, igazolja magát és könyörögjön nekik!

Szasa nézi remegő vállait, hogy könyökit, melyek arczára végi porrognek, halja mögötte a kimerült elköszönt emberek tömpe, ideges hangjait és vállat von. Sohogyom sem előszólva arra, hogy aristokrata rokonsága hitvány ezertözás rubelért ilyen vihárt idézzen föl! Érthetetlenek előtte a könyvek, érthetetlen a hangok romogása.

Egy óra múlva hallja, hogy az ezredes felülkerelkedik, a nagybácsi végre hajlandók az ügyet, az igazságszolgáltatás kezébe adni.

— El van döntve! — szól az ezredes fel-lelélezve. — Basta!

A döntés után mind, még az állhatatos ezredes is, szemmel láthatólag elszomorodnak. Melyeséges eszté követezik:

— Uram Istenem! — sóhajt fel *Markovics Iván*. — Te szegényem, te!

És halkao elkezd beszélni arról, hogy ott a fülkében most alkalmasint láthatatlanul jelen van az ő huga, Szasa édes anyja. Erzi a lelkeben, a mint ez a boldogtalan szent asszony sir, szenved és könyörög a fiáért. Az ő fülvélgi nyugalmáért meg kellett volna menteni Szasát.

Zokogás hallatszik. *Markovics Iván* sir és mormog valamit, a mit az ajkion keresztül nem lehet megérteni. Az ezredes felkel és szeglet-szegletre jár. A hosszu tárgyalás újra kezdődik.

De im a teremben kettőt ül az óra. A család tanácskozás véget ért. Az ezredes, hogy ne lássa azt az embert, a ki annyit rontott a vért, a fülkéből nem a terem, hanem az előszobán át távozik . . . *Markovics Iván* belép a terembe . . . Nagyon fél van indíva és újoncra dorzólló kezű, kistű szeméinek a tekintete és a j a melylyra huzódik szét, vidám a tekintete és a j a melylyra huzódik szét.

— *Pompás!* — szól oda Szasának. — *Hála Istennek!* Te, kelvess, most már haza mehetsz és nyugodtan alhatol. Elhatározott, hogy kifizekelt a váltót, de csak azal a feltétellel, ha megterés és mindjárt holnap leutahozzám falura és dolgozol.

A következő pillanatban *Markovics Iván* és Szasa felöltöben és kalapban mennek lefelé a lépcsőn. A nagybácsi valami épületes dolgot mormog. Szasa rá se hederít és el, a mint lassanként leomlik a válláról valami nehéz és nyomasztó. Megbocsátott neki, újra szabad! Az órom, mint a széló suhan be a lelke és

édes melegséggel önti el szívét. Elfogja a vészt lélegzteni, gyorsan mozog, ánt, átírta az utcazi lámpákat és a szét egét, eszbe jut, hogy ma a „*Medvében*” *Von Brunst* a névnapját üli . . . és új úrom fogja el a lelkét . . .

— *Elmegyek!* — határozta el magában. De akkor eszbe jut, hogy nincs egy koppeje se és hogy társai, a kik közt él, indúl is lenézik őt pénztelenség miatt. Pénzre kell tehát szert tenni, bármibe kerüljön is . . .

— *Nagybácsi*, adj kölösem szét rubelt! — szól *Markovics Iván*hoz.

A nagybácsi bámulva néz rá és visszahököl egy lámpához.

— *Adj!* — szól Szasa türelmetlenül dobtantva a lábával és nyagokat futva. — *Nagybácsi* kérlek! *Adj* szét rubelt.

Arca egészen elváltozott; reszket és közeledik a nagybácsi felé . . .

— Nem adsz? — kérdi, látva, hogy *Markovics Iván* még mindig bámul és nem érti . . . *Halljuk hát*, ha nem adsz, egy holnap fejletlen magam! Nem engedem, hogy kifessék a váltómat! És még hozzá holnap még egy váltót is hamisítok!

A kábut, *Markovics Iván* rúmlötlen, érthetetlenül mormogva kivess a tárczájából egy szét rubelést és odaadja Szasának. Ez elkáppja és gyorsan ott hagyja őt.

Kocsiba ülve Szasa lecsillapodik és érzi, hogy a kezében újra kigyl az órom. A fiatal-ság jogai, melyekről a családi tanácsban a jóságos *Markovics Iván* beszélt, felbontak és megszólaltak. Szasa elképzeli maga előtt a külszobán álló dorzóslókat a fejében a palacsok, az esszonyok és barátok közt felbukkan az a gondolat:

— Most már látom, hogy bűnös vagyok . . . Igen bűnös vagyok.

— Magyar Kereskedők Könyvtára ezímen hézagpótló vállalat indult meg a Lampel R. (Wodianer F. és Fial) udvari könyvkereskedés kiadásában Budapesten. Czéjja, hogy a művelt magyar kereskedők kezébe, egyrészt szórakoztatva tanító olvasmányt, de másrészt tanulni valót a gyakorlatilag följátszóval anyagot is adjon; így a fizetek vátaokozva foglalkoznak a könyvtal, a folyószámlák, a pénz és váltó, a bankügyletek, a szállítás, a vámügy, a keresk. szerződés, a forgalom, a postaiügy, a terménykereskedés, faüzlet, könyvkereskedés, árúismeret, technologia, biztosítás, a keresk. földrajz, a keresk. törvénykezés stb. egyes válogatott fejezeteivel. Az első, már megjelent füzet Havas Miksa tollából az „Osztrák-Magyar Bank és a Pénzpiacz” ezímen ismerteti jegybancunk történetét a azon üzletágak kapcsán, a melylyel foglalkozik általában a pénzügyéletet. Az előadás oly világos s könnyen érthető, hogy bárki is haszonnal forgathatja. A második ugyanevak megjelent füzet Daróczy Lajostól a Kereskedelemlő Történetét hozza, a melyet az Aradi Takarékpénztár 100 drb aranyrny jutalmazott. A Magyar Kereskedők Könyvtárából havonként egy-egy füzet jelenik meg. Előfizető ára egy évenre 10 korona. A szerkesztés dr. Schack Béla fels. keresk. isk. főigazgató kezében van.

— **Guttenberg ünnepély.** A Magyarországi Könyvnyomdászok és Betűöntők szakegyletének székesfehérvári főjka május hó 31-én új körhelyiségében, a Rostási-féle vendéglőben leplezi le **Guttenberg János** arczképét. Az ünnepség műsora — mely után a táncz következik — a következő:

1. Elnöki megnyitó, tartja: **Kovács J. Adolf.**
2. Leleplező-bezsedő, tartja: **Novák B. József.**
3. Szenvadó Hölgy, Gyulai Páltól. Szaválja: **Kokály Etelka.**
4. Guttenberg albumba, Vörösmartyótl. Szaválja: **Ványi Zsigmond.**
5. Sajtó és a betűk, Mórocz Jenőtől. Szaválja: **Fodor Ferencz.**

— **Idegenek névsora** május hó 17-én **Bernai Ignác** „Magyar király” szállodája: Szarvas J. kereskedő Bécs, Klein Vilmos kereskedő Budapest, Sonnenfeld utazó Pozsony, Radó Lajos bankfőnök Bpest.

Erdersz János „Fekete Sas” szállodája: Bondi Ferencz utazó Brunn. Gertner A. utazó München, Birnbaum Albert utazó Bécs, Blau Ignác utazó Smichow. Pollák M. utazó Triest. Holmayer Sándor kereskedő Bpest.

— **Piaci árak.** Székesfehérvár május hó 17-én. Buza: 8.30—8.50; Roza: 6.40—6.50; Zab: 7.00—7.20 Kukorica: 4.90—4.95 Az árak 50 kilonként korona értékben értenek.

1775/1902 tkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székesfehérvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Wienner Ignác** és **Fia** bej. özég székesfehérvári lakos végrehajtatonak **Felker Antalnak sárbogárdi lakos** végrehajtást szenvadó elleni 403 kor. 76 fillér tőkebetétele és járuléai iránti végrehajtási ügyében a székesfehérvári kir. törvényszék (a sárbogárdi kir. járásbírószög) területén levő Sárbogárd községben fekvő a sárbogárdi 1783 sz. tkvi betétben A. 1. sor. 9812 hrszám alatt felvett ingatlanból **Felker Antalnak** szül. Vögel Eleonóra iránti illető fele részre az árverésen 800 koronában ezennel megállapított kikéltési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanoktól 1902 évi május hó 26-ik napjának délelőtti 9 órákor Sárbogárd községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltést bron aul is eladhatók.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlan becsérának 10 százalékát vagyis 80 koronát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. e. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 8838 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt övadekprps értékpapiban a kiküldött kezéhez lemondni, vagy az 1881. LX. t. e. 170. §-a értelmében a bírátnapnak a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Székesfehérvárott, 1902. évi febr. 25. Kir. tsvszék, mint tkvi hatóság.

SÁRKÁNY,
kir. tsvszéki bíró.

Tögl és Szlanyinka

férő szabad-üzletlők

Sz.-fehérvár, Szt-Imre- és Iskola utca sarak.

Legnagyobb választék angol és hazai gyártmányú szövetekben.

Elfogadnak mérték szerinti rendeléseket, melyeknél

kitünő szabásért

és minden tekintetben lelkiismeretes kiszolgálásért sok évi gyakorlottságunk és szakismeretünk kezkesedik.

Divatós nyári szövetek.

Mindenammi áhalkítások a legújgyorsabbban eszközöltenek.

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudására hozni, hogy Sas-utca 4. sz. alatti (Erdős-féle házban)

Frankl Növérék

özég alatt, egy a mai igényeknek teljesen megfelelő

női divatáru üzletet

nyitottunk.

Raktáron tartunk eredeti párisi, bécsi modelleket és gyermekalakokat.

Azon körülmény, hogy Bécsben az első özégkél, Pesten Mre Chágrin üzletében 8 éven át a legkitünőbb tapasztalatokat szereztük; feljogosítanak aru reményre, hogy a nagyérdemű közönség igényeinek minden tekintetben pontosan és kiválóan megfeleltünk.

Kiváló tisztelettel

Frankl Növérék.

Aki szöllöt vagy házat venni vagy eladni óhajjt, ugyszintén ki értékpapirt

venni vagy eladni akar úgy forduljon hozzám, mert mindezt a leggyorsabbban eszközölöm

Krausz F. Vilmos

Basa-utca 2.

Rendkívüli alkalom! Hatóságilag engedélyezett

végeladás.

Számítalan hasznos czikkek, u. m. nyakkendők, illatszerek, szappanok, utazóczikkek, zsebkecskék fegyveráruk albumok képerkeretek. — Háztartási czikkek, étkező- kávé és teás edények, evőeszközök, lámpák. Sétabotok, duble és nickl-oralanccok.

Minden elfogadható áron kaphatók a

Szekerák és Hornyánszky-féle

üzletben a mely teljesen feloszlik.

Papp Károly

selyem műfestő és vegyítisztító

Székesfehérvár, Városházát a városi takarékek épületében. (Bejárta a Megyeház utczából.)

Elfogad minden e szakmába vágó munkát úgy festésre, valamint tisztításra a legmértékenyebb feltételek mellett.

Csipkefüggönyök a legrovidebb idő alatt festetnek, vagy tisztítanak.

gyászruhák

48 óra alatt készíttetnek.

Videki rendelések megbízható lelkiismeretességgel eszközöltenek.

POLCZER és TÉNYI

Faszövet: Ablakredőny és diszműáru-gyár Székesfehérvár, Vásártér 12.

A legjobb izlésnek megfelelően készít, faszövetből

ablak redőnyöket

(kírákat részére festéssel,) iskolatáskát, ozsonatáskát, kotta tokot, piaci és kézi kosarat utitáskát, gyermekkoscsit izléses házcikkkeket.

Különös figyelm;

ablak redőnyök

egész épületeknél olcsón felszerellettnek esetleg kijavítanak.

Szíves pártfogást kérünk tisztelettel

POLCZER és TÉNYI.

FÜSZERÜZLET helyiség

a város legelőnkebb forgalmú helyén: Kigyó és Kőrász-utczák sarkán kiadó. Teljes berendezés potomáron átvehető Felvilágosítás: Kigyó-utca 1.